

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Praze rozhodl soudkyní Mgr. Lenkou Oulíkovou ve věci

žalobce: **B. D.**, narozen dne X,
státní příslušník Alžírské demokratické a lidové republiky,
toho času v X,

proti
žalované: **Policie České republiky, Krajské ředitelství policie Středočeského kraje,**
sídlem Bezručova 2796, Mělník,

o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 30. 3. 2022, č. j. KRPS-266174-52/ČJ-2021-010026-KRUZZC,

takto:

I. Žaloba se zamítá.

II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Žalobce se žalobou podle části třetí, hlavy druhé, dílu prvního zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“) domáhá zrušení rozhodnutí žalované označeného v záhlaví (dále jen „napadené rozhodnutí“). Žalovaná tímto rozhodnutím prodloužila dle § 125 odst. 2 písm. c) zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců za území České republiky a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o pobytu cizinců“), dobu zajištění žalobce za účelem jeho správního vyhoštění o sedm dnů.

Obsah žaloby a vyjádření k žalobě

2. Žalobce v žalobě nejprve uvedl, že žalovaná porušila § 3 ve spojení s § 2 odst. 1 a 4, § 50 odst. 2 a 3 a § 68 odst. 3 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“). Dále podle něj porušila § 124 odst. 3 a § 125 zákona o pobytu cizinců a čl. 5 odst. 4 Úmluvy o ochraně lidských práv a základních svobod (dále jen „Úmluva“).
3. Konkrétně žalobce nesouhlasí s prodloužením doby zajištění o dalších 7 dní, neboť takové prodloužení znamená, že žalobce byl omezen na osobní svobodě více než 180 dní, tedy maximální možnou délku podle § 125 odst. 1 zákona o pobytu cizinců. Prodloužit dobu zajištění nad 180 dnů lze podle § 125 odst. 2 písm. c) zákona o pobytu cizinců za splnění dvou podmínek. Při získávání nezbytných dokladů pro výkon správního vyhoštění musí dojít ke zpoždění ze strany třetích zemí a zároveň musí policie vynaložit řádné úsilí. Žalobce namítá, že policie řádné úsilí nevynaložila. Žalobce byl zajištěn dne 21. 10. 2021. Žádost o jeho ztotožnění byla odeslána až dne 15. 11. 2021, tedy skoro čtyři týdny po jeho zajištění. Časová prodleva není ve správní spisu ani v napadeném rozhodnutí zdůvodněna. V důsledku toho došlo k prodloužení délky zajištění žalobce nad nezbytnou dobu. Dále žalobce uvádí, že Ředitelství služby cizinecké policie obdrželo od ambasády zprávu o ztotožnění žalobce dne 7. 3. 2022, tedy zhruba dva a půl měsíce po odeslání žádosti o ztotožnění. Z napadeného rozhodnutí neplyne, že by žalovaná v mezidobí něčeho učinila (např. urgenci či jinou komunikaci s ambasádou). Žalovaná dle žalobce ani po jeho ztotožnění nepostupovala řádně, neboť přestože o možnosti uskutečnění deportace věděla již od 7. 3. 2022, naplánovala deportační let až na 17. 4. 2022, resp. 24. 4. 2022. Důvody tohoto prodlení nejsou rovněž vysvětleny.
4. Žalovaná s žalobou nesouhlasí a navrhuje její zamítnutí. Ve vyjádření k žalobě uvádí, že vynaložila veškeré úsilí, aby realizace vyhoštění žalobce byla úspěšná. Na základě nově zjištěných skutečností musela vydat dne 30. 3. 2022 napadené rozhodnutí. Doby zajištění prodloužila podle § 125 odst. 2 písm. c) zákona o pobytu cizinců nad 180 dní, neboť ji dne 10. 3. 2022 Ředitelství služby cizinecké policie informovalo o tom, že Velvyslanectví Alžírské demokratické a lidové republiky (dále jen „Velvyslanectví Alžírsko“) až dne 7. 3. 2022 potvrdilo totožnost žalobce, na základě čehož bude vydán náhradní cestovní doklad, jehož vyhotovení trvá přibližně jeden měsíc od odeslání žádosti o jeho vystavení. Podmínkou vystavení je zajištění letenky pro konkrétní let, kterým bude realizováno správní vyhoštění. Žalobci byl několikrát nabídnut dobrovolný návrat. Do programu dobrovolného návratu se odmítl přihlásit a sdělil, že se do země původu nechce vrátit. Z těchto důvodů byla zajištěna realizace vyhoštění s tříčlennou policejní eskortou. Jelikož jsou občané České republiky vstupující na území Alžírsko zatíženi vízovou povinností, bylo nutné pro policisty obstarat víza. O vystavení víz žádá Ředitelství služby cizinecké policie příslušné alžírské orgány prostřednictvím Ministerstva zahraničních věcí. Vystavení víza trvá přibližně jeden měsíc. Jelikož nebyly k dispozici termíny pro návratové lety, musela být oslovena cestovní kancelář s žádostí o stanovení termínu letu a rezervaci letenek pro žalobce a policisty. Původně navrhovaný nejbližší termín 17. 4. 2022 byl cestovní kanceláří zrušen z důvodu deportace jiné osoby, neboť na palubě letadla může být současně pouze jedna deportovaná osoba. Nejbližší možný termín připadl na 24. 4. 2022. Tento termín vyhovoval z hlediska časového prostoru pro vydání náhradního cestovního dokladu žalobci a vystavení víz pro policisty. Z těchto důvodů nemohlo být správní vyhoštění realizováno v dosavadní lhůtě zajištění, tedy do 18. 4. 2022, ale bylo nutné dobu zajištění prodloužit nejméně do 25. 4. 2022. Důvody pro prodloužení doby zajištění byly naplněny. Doba zajištění byla prodloužena o přesně stanovený termín letu. Dne 20. 4. 2022 byla žalované zaslána kopie náhradního cestovního dokladu žalobce a sdělení Ředitelství služby

cizinecké policie o realizaci správního vyhoštění dne 24. 4. 2022. Dne 21. 4. 2022 byl vydán příkaz k propuštění a předání eskortní skupině. Dne 24. 4. 2022 mělo dojít k odletu. Téhož dne se žalobce v zajišťovacím zařízení sebepoškozoval, musel být přemístěn na zdravotnické středisko a ošetřen. V průběhu vyhoštění žalobce v letadle křičel a dělal vše proto, aby jeho realizaci zmařil. Žalobce byl na příkaz kapitána vyveden z letadla a eskortován zpět do záchytného zařízení. Žalobce podal žalobu až poté, kdy došlo ke zmaření odletu.

Splnění procesních podmínek a rozsah soudního přezkumu

5. Soud ověřil, že žaloba byla podána osobou k tomu oprávněnou, ve lhůtě dle § 172 odst. 1 zákona o pobytu cizinců a splňuje všechny formální náležitosti na ni kladené. Žaloba je tedy věcně projednatelná. Při přezkumu napadeného rozhodnutí vycházel soud ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování žalované (§ 75 odst. 1 s. ř. s.), přičemž napadené rozhodnutí přezkoumal v mezích uplatněných žalobních bodů, jimiž je vázán (§ 75 odst. 2 věta první s. ř. s.).
6. Soud rozhodl o žalobě bez jednání v souladu s § 172 odst. 5 zákona o pobytu cizinců, neboť žalobce o nařízení jednání ve stanovené lhůtě nepožádal a žalovaná výslovně uvedla, že nepožaduje nařídit jednání.

Podstatný obsah správního spisu

7. Ze správního spisu soud zjistil, že žalobce byl dne 21. 10. 2021 zajištěn podle § 27 odst. 1 písm. d) zákona č. 273/2008 Sb., o Policii České republiky, ve znění pozdějších předpisů. Téhož dne bylo žalobci oznámeno zahájení správního řízení o správním vyhoštění podle § 119 odst. 1 písm. c) bod 3 zákona o pobytu cizinců a byl vyslechnut za přítomnosti tlumočníka z arabského jazyka.
8. Rozhodnutím žalované ze dne 21. 10. 2021, č. j. KRPS-266174-17/ČJ-2021-010026 (dále jen „první rozhodnutí o zajištění“) bylo rozhodnuto o zajištění žalobce podle § 124 odst. 1 písm. b) zákona o pobytu cizinců na 90 dnů z důvodu existence nebezpečí, že by mohl mařit nebo ztěžovat výkon rozhodnutí o správním vyhoštění.
9. Dne 22. 10. 2021 podala žalovaná u Ředitelství služby cizinecké policie žádost o zjištění totožnosti a vydání náhradního cestovního dokladu žalobci.
10. Rozhodnutím žalované ze dne 22. 10. 2021, č. j. KRPS-266174-34/ČJ-2021-010026-ZZC, bylo žalobci uloženo správní vyhoštění na dobu dvou let (dále jen „rozhodnutí o vyhoštění“). Rozhodnutí o vyhoštění nabylo právní moci dne 2. 11. 2021.
11. Přípisem ze dne 10. 1. 2022 byla žalovaná informována Ředitelstvím služby cizinecké policie o tom, že dne 15. 11. 2021 byly na Velvyslanectví Alžírské demokratické a lidové republiky v Praze (dále jen „Velvyslanectví Alžírsko“) zaslány veškeré dokumenty týkající se zjištění totožnosti žalobce a vystavení náhradního cestovního dokladu žalobci, přičemž do data odeslání přípisu, tj. do 10. 1. 2022, nebyla Velvyslanectvím Alžírsko poskytnuta žádná odpověď.
12. Rozhodnutím žalované ze dne 14. 1. 2022, č. j. KRPS-266174-42/ČJ-2021-010026-KRUZZC (dále jen „rozhodnutí o prodloužení zajištění“), bylo rozhodnuto o prodloužení doby zajištění o 90 dnů s odůvodněním, že do současné doby neobdrželo Ředitelství služby cizinecké policie od Velvyslanectví Alžírsko žádné sdělení týkající se ověřování totožnosti žalobce, přičemž Ředitelství služby cizinecké policie bude i nadále činit kroky vedoucí ke

zdárné realizaci správního vyhoštění. V původní lhůtě pro zajištění (stanovené prvním rozhodnutím o zajištění) do 18. 1. 2022 nebylo možné vystavit pro žalobce náhradní cestovní doklad a realizovat vyhoštění zpět do domovského státu.

13. Proti rozhodnutí o prodloužení zajištění se žalobce bránil žalobou u zdejšího soudu. Krajský soud v Praze rozsudkem ze dne 3. 2. 2022, č. j. 47 A 7/2022-17, žalobu jako nedůvodnou zamítl.
14. Přípisem ze dne 10. 3. 2022 Ředitelství služby cizinecké policie sdělilo žalované, že Velvyslanectví Alžírsko v odpovědi ze dne 7. 3. 2022 potvrdilo totožnost žalobce. Ředitelství služby cizinecké policie uvedlo, že na základě této informace bude žalobci vydán náhradní cestovní doklad, jehož vyhotovení standardně trvá přibližně jeden měsíc od podání žádosti o jeho vystavení, jehož podmínkou je vystavení letenky pro konkrétní let, kterým bude správní vyhoštění realizováno. Žalobci byl několikrát nabídnut dobrovolný návrat. Žalobce této možnosti nevyužil a sdělil, že se do země původu vrátit nechce. Byla proto zajištěna realizace vyhoštění s tříčlennou eskortou. Jelikož pro občany České republiky platí vízová povinnost, je nutné pro eskortující policisty získat víza. O jejich vystavení žádá Ředitelství služby cizinecké policie alžírské orgány prostřednictvím Ministerstva zahraničních věcí. Proces vydání víz trvá zhruba jeden měsíc. Termíny návratových letů pořádaných agenturou FRONTEX, kterými se realizují hromadné deportace z území členských států Evropské unie, nejsou na požadované období dostupné. Byla proto oslovena cestovní kancelář s žádostí o stanovení termínu letu a rezervaci letenek pro žalobce a eskortu tak, aby byly splněny výše uvedené podmínky a současně respektována doba zajištění. Cestovní kancelář původně navrhla nejbližší vhodný termín 17. 4. 2022. Termín byl však vzápětí zrušen, neboť let již byl obsazen jinou deportovanou osobou z jiného členského státu Evropské unie a žádná letecká společnost provozující komerční lety neumožní, aby na palubě letadla bylo více deportovaných osob. Nejbližší možný termín, který splňuje podmínky, byl tedy stanoven na den 24. 4. 2022. Termín vyhovuje z hlediska časového prostoru pro vydání náhradního cestovního dokladu pro žalobce, pro vydání víz pro policisty a z hlediska logistického zabezpečení realizace vyhoštění. V současné lhůtě trvání zajištění, tj. do 18. 4. 2022, nebude možné vyhoštění realizovat. Bude proto nezbytné zajištění prodloužit nejméně do 25. 4. 2022. Zároveň Ředitelství služby cizinecké policie poukázalo na to, že v případech ověřování totožnosti a vydávání náhradních cestovních dokladů je s Velvyslanectvím Alžírsko dobrá spolupráce a v minulosti byla již v několika případech totožnost ověřena, vydány náhradní cestovní doklady a následně úspěšně realizováno správní vyhoštění.
15. Napadeným rozhodnutím rozhodla žalovaná o prodloužení doby zajištění žalobce o dalších 7 dnů. V odůvodnění uvedla, že žalobce byl zajištěn na dobu 90 dnů za účelem správního vyhoštění. Jelikož žalobce nebyl ztotožněn, následně rozhodla o prodloužení doby zajištění na dalších 90 dnů. Přihlédla přitom ke složitosti přípravy správního vyhoštění a k tomu, že Ředitelství služby cizinecké policie do dne 11. 1. 2022 neobdrželo odpověď na žádost o ztotožnění žalobce od Velvyslanectví Alžírsko. Dále uvedla, že přes řádné úsilí policie bylo nutné přistoupit k dalšímu prodloužení doby zajištění. Do odůvodnění převzala důvody, které sdělilo Ředitelství služby cizinecké policie v přípisu ze dne 10. 3. 2022.

Posouzení žalobních bodů

16. Podle § 124 odst. 1 písm. b) zákona o pobytu cizinců policie je oprávněna zajistit cizince staršího 15 let, jemuž bylo doručeno oznámení o zahájení řízení o správním vyhoštění anebo o jehož správním vyhoštění již bylo pravomocně rozhodnuto nebo mu byl uložen jiným členským státem Evropské unie zákaz vstupu platný pro území členských států Evropské unie a nepostačuje uložení zvláštního opatření za účelem vycestování, pokud je nebezpečí, že by cizinec mohl mařit nebo ztěžovat výkon rozhodnutí o správním vyhoštění, zejména tím, že v řízení uvedl nepravdivé údaje o totožnosti, místě pobytu, odmítl tyto údaje uvést anebo vyjádřil úmysl území neopustit nebo pokud je takový úmysl zjevný z jeho jednání.
17. Podle § 124 odst. 3 zákona o pobytu cizinců, policie v rozhodnutí o zajištění stanoví dobu trvání zajištění s přihlédnutím k předpokládané složitosti přípravy výkonu správního vyhoštění. Při stanovení doby trvání zajištění je policie povinna zohlednit případy nezletilých cizinců bez doprovodu a rodin či jiných osob s dětmi. Je-li to nezbytné k pokračování přípravy výkonu správního vyhoštění, je policie oprávněna dobu trvání zajištění prodloužit, a to i opakovaně. V řízení o prodloužení doby trvání zajištění cizince za účelem správního vyhoštění je vydání rozhodnutí prvním úkonem v řízení. Odvolání, obnova řízení ani přezkumné řízení nejsou přípustné.
18. Podle § 125 odst. 1 věty první zákona o pobytu cizinců doba zajištění nesmí překročit 180 dnů a počítá se od okamžiku omezení osobní svobody.
19. Podle § 125 odst. 2 písm. c) zákona o pobytu cizinců policie je oprávněna prodlužovat dobu trvání zajištění podle § 124 až 124b i nad dobu stanovenou v odstavci 1 věty první za podmínky, že vyhoštění cizince je uskutečnitelné v době trvání zajištění, pokud v průběhu získávání nezbytných dokladů pro výkon správního vyhoštění dochází i přes řádné úsilí policie ke zpoždění ze strany třetích zemí.
20. Z judikatury Evropského soudu pro lidská práva (dále jen „ESLP“) plyne, že délka zajištění nesmí přesáhnout dobu přiměřenou vzhledem ke sledovanému cíli (rozhodnutí velkého senátu ESLP ze dne 29. 1. 2008 ve věci Saadi proti Spojenému království, stížnost č. 13229/03). Jedná se o jedno z kritérií, jímž se posuzuje soulad zbavení osobní svobody s čl. 5 Evropské úmluvy o ochraně lidských práv a základních svobod (srov. k tomu rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 19. 10. 2011, č. j. 1 As 93/2011-79). Podle ESLP lze zbavení osobní svobody podle čl. 5 odst. 1 písm. f) Evropské úmluvy o ochraně lidských práv ospravedlnit probíhajícím vyhošťovacím řízením. Pokud však řízení není vedeno s náležitou pečlivostí, zajištění přestává být v souladu s tímto ustanovením. Je tedy nutné posuzovat, zda délka řízení nebyla nepřiměřeně dlouhá (rozhodnutí velkého senátu ESLP ze dne 15. 11. 1996 ve věci Chahal proti Spojenému království, stížnost č. 22414/93). Pokud řádný postup směřující k vyhoštění cizince nepřetržuje po celou dobu zajištění bez rozumného důvodu, zajištění přestává být oprávněné (rozhodnutí ESLP ze dne 11. 10. 2011 ve věci M. a ostatní proti Bulharsku, stížnost č. 41416/08). Při přezkumu rozhodnutí o prodloužení doby zajištění ve správním soudnictví jsou soudy povinny k žalobní námitce přezkoumat, zda policie postupuje v řízení o správním vyhoštění s náležitou pečlivostí, aktivně a bez zbytečných průtahů. Správní orgán při prodloužení zajištění musí především zdůvodnit, jaké kroky směřující k vyhoštění dosud učinil a z jakého důvodu nebylo dosud možné vyhoštění realizovat (viz rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 13. 8. 2020, č. j. 1 Azs 143/2020-48).

21. Dále je třeba připomenout, že nezákonnost rozhodnutí o prodloužení doby zajištění nezpůsobují problémy při získávání náhradních cestovních dokladů, pokud je výkon správního vyhoštění alespoň potenciálně možný, žalovaný nebyl při přípravě vyhoštění pasivní a zdržení vyhoštění bylo způsobeno orgány žalobcovy země původu v kombinaci s tím, že žalobce cestoval bez cestovních dokladů (srov. rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 13. 2. 2019, č. j. 6 Azs 353/2018-20, ze dne 27. 4. 2016, č. j. 10 Azs 275/2015-40, či ze dne 16. 3. 2016, č. j. 3 Azs 283/2015-62).
22. Žaloba směřuje proti rozhodnutí o prodloužení doby zajištění vydaného z důvodu podle § 125 odst. 2 písm. c) zákona o pobytu cizinců. Z tohoto ustanovení vyplývá, že k tomu, aby na jeho podkladě žalovaná mohla prodloužit zajištění žalobce nad dobu 180 dnů ode dne omezení osobní svobody, bylo nutné naplnění tří podmínek, a to zaprvé, podmínky spočívající v řádném úsilí policie směřujícího k naplnění účelu zajištění žalobce, zadruhé, podmínky existence zpoždění ze strany třetích stran, a zatřetí, podmínky, že vyhoštění žalobce bylo uskutečnitelné v době trvání zajištění (viz rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 30. 5. 2019, č. j. 4 Azs 255/2017-61).
23. Žalobce namítá, že došlo k prodloužení doby zajištění nezákonně, neboť policie nevynakládala řádné úsilí směřující k naplnění účelu zajištění.
24. Soud předně uvádí, že napadené rozhodnutí je v pořadí druhé rozhodnutí o prodloužení doby zajištění za účelem správního vyhoštění žalobce. Žalobce byl zajištěn dne 21. 10. 2021 na dobu 90 dnů. Z obsahu správního spisu vyplývá, že žalovaná již dne 22. 10. 2021, tj. den poté, co byl žalobce omezen na svobodě v důsledku prvního rozhodnutí o zajištění, dožádala příslušný orgán (Ředitelství služby cizinecké policie) o zjištění žalobcovy totožnosti a o vydání náhradního cestovního dokladu. Za tímto účelem předložila Ředitelství služby cizinecké policie i žádost o zjištění totožnosti žalobce v cizím jazyce (dle obsahu příloh průvodního listu ke zjištění totožnosti založené na č. l. 66 správního spisu). Jelikož Ředitelství služby cizinecké policie dne 10. 1. 2022 žalované sdělilo, že Velvyslanectví Alžírsko doposud neodpovědělo na žádost o ztotožnění žalobce a vydání náhradního cestovního dokladu, rozhodla žalovaná o prodloužení doby zajištění o 90 dnů, tedy na celkových 180 dnů. Proti tomuto rozhodnutí brojil žalobce žalobou, kterou Krajský soud v Praze rozsudkem ze dne 3. 2. 2022, č. j. 47 A 7/2022-17, jako nedůvodnou zamítl. Krajský soud v Praze se zabýval zákonností prodloužení doby zajištění na 180 dnů, konkrétně kroky, které byly činěny od odeslání žádosti o ztotožnění žalobce. Dospěl k závěru, že byly dány důvody pro prodloužení doby zajištění do 18. 4. 2022. Poukázal na úkony, které je třeba zajistit za účelem správního vyhoštění a které byly podrobně uvedeny již v odůvodnění prvního rozhodnutí o zajištění, z něhož vyplývá, že pro výkon správního vyhoštění je nezbytné mj. prokázat totožnost žalobce a opatřit mu náhradní cestovní doklad, přičemž nejdelší čas je potřebný právě na ověření totožnosti prostřednictvím Velvyslanectví Alžírsko a nelze přesně určit, jak dlouho bude ověření totožnosti a vydání náhradního cestovního dokladu trvat. Krajský soud připomněl, že sám žalobce zavinil, že cestoval bez cestovního dokladu, který ponechal údajně u známé v Turecku, ačkoli cestovní doklad je nezbytný k prokazování totožnosti v zahraničí. Vzhledem k tomu, že komunikace mezi Ředitelstvím služby cizinecké policie a Velvyslanectvím Alžírsko je velmi zdlouhavá (v řádu měsíců), shledal soud prodloužení doby zajištění o 90 dní přiměřeným, když v původní stanovené době nebyla zajištěna základní náležitost nezbytná pro výkon správního vyhoštění. Z přípisu Ředitelství služby cizinecké policie ze dne 10. 3. 2022, jehož obsah žalovaná převzala do napadeného

rozhodnutí, plyne, že Velvyslanectví Alžírsko potvrdilo totožnost žalobce dne 7. 3. 2022. Ředitelství služby cizinecké policie uvedlo, že na základě této informace bude žalobci vydán náhradní cestovní doklad, jehož vyhotovení trvá přibližně měsíc od podání žádosti o jeho vystavení, jehož podmínkou je vystavení letenky pro konkrétní let, kterým bude správní vyhoštění realizováno. Jelikož žalobce odmítl dobrovolný návrat, muselo být přistoupeno k zajištění realizace správního vyhoštění policejní eskortou, což vyžaduje též zajištění víz pro eskortující policisty. O vystavení víz žádá Ředitelství služby cizinecké policie alžírské orgány skrze Ministerstvo zahraničních věcí a proces vydání víz trvá zhruba měsíc. Termíny návratových letů pořádané agenturou FRONTEx, kterými se realizují hromadné deportace z území členských států Evropské unie, nebyly na požadované období dostupné, a proto byla oslovena cestovní kancelář s žádostí o stanovení termínu letu a rezervaci letenek pro žalobce a eskortu tak, aby bylo možné zajistit náhradní cestovní doklad a víza pro eskortující policisty a současně dodržena doba trvání zajištění. Cestovní kancelář původně navrhla termín 17. 4. 2022. Termín byl však vzápětí zrušen, neboť let již byl obsazen jinou deportovanou osobou z jiného státu Evropské unie a letecká společnost provozující komerční lety neumožní, aby na palubě letadla bylo více deportujících osob. Nejbližší možný termín byl stanoven na den 24. 4. 2022. Jelikož nebylo možné realizovat vyhoštění do 18. 4. 2022, byla napadeným rozhodnutím délka zajištění prodloužena do 25. 4. 2022.

25. Soud nesouhlasí s námitkou žalobce, že není zřejmé, proč byl termín deportačního letu stanoven na 17. 4. 2022, resp. na 24. 4. 2022, ačkoli Ředitelství služby cizinecké policie obdrželo zprávu o jeho ztotožnění dne 7. 3. 2022. Důvody stanovení termínu letu jasně plynou z napadeného rozhodnutí i z obsahu správního spisu. Žalovaná ve spolupráci s Ředitelstvím služby cizinecké policie činila v dostatečném časovém předstihu kroky, aby mohlo dojít k realizaci správního vyhoštění v původní prodloužené době zajištění, tedy do 18. 4. 2022, která byla stanovena rozhodnutím o prodloužení zajištění, jehož zákonnost potvrdil Krajský soud v Praze rozsudkem ze dne 3. 2. 2022, č. j. 47 A 7/2022-17. Žalobce nedisponoval cestovním dokladem, neboť jej údajně ponechal u známé v Turecku, jelikož se obával, že ho ztratí, ačkoli je cestovní doklad nezbytný k prokazování totožnosti v zahraničí. Z tohoto důvodu musel být žalobci po ověření totožnosti vydán náhradní cestovní doklad. Jak uvedlo Ředitelství služby cizinecké policie, jeho vydání, které trvá přibližně měsíc, bylo podmíněno zajištěním vystavení letenky pro konkrétní let, kterým bude správní vyhoštění realizováno. Bylo proto zjišťováno, zda bude zhruba za jeden měsíc uskutečněn návratový let, kterým se realizují hromadné deportace z území členských států Evropské unie. Bylo zjištěno, že návratové lety nejsou k dispozici. Správní orgány se proto obrátily na cestovní kancelář s požadavkem na zajištění termínu letu a rezervaci letenek tak, aby mohl být opatřen náhradní cestovní doklad a také víza pro eskortující policisty, a současně dodržena stanovená doba trvání zajištění. Původně byl cestovní kanceláři nabídnut nejbližší možný termín letu 17. 4. 2022. Pokud by mohla být realizace správního vyhoštění uskutečněna tohoto dne, nemuselo by dojít k vydání napadeného rozhodnutí, tedy k prodloužení doby zajištění nad 180 dnů. Cestovní kancelář však musela termín zrušit z důvodu obsazení místa jinou deportovanou osobou z jiného členského státu, neboť letecká společnost neumožňuje převoz více než jedné deportované osoby. Nejbližší volný termín letu při zohlednění doby jednoho měsíce nutné pro zajištění náhradního cestovního dokladu a víz byl poté dne 24. 4. 2022. Z tohoto důvodu muselo být přistoupeno k vydání napadeného rozhodnutí a prodloužení doby zajištění o sedm dnů. Nelze tedy dospět k závěru, že by termín deportačního letu nebyl odůvodněn, ani že by policie nevynaložila

řádné úsilí k realizaci správního vyhoštění v době zajištění do 18. 4. 2022. Kromě náhradního cestovního dokladu musela zajistit prostřednictvím Ministerstva zahraničních věcí u alžírských orgánů též víza pro eskortující policisty, neboť žalobce nepřistoupil na dobrovolný návrat. Také jejich vydání dle sdělení Ředitelství služby cizinecké policie trvá přibližně měsíc. Z napadeného rozhodnutí je zřejmé, že žalovaná nemohla přistoupit k realizaci správního vyhoštění žalobce již dne 7. 3. 2022, ani v průběhu následujícího měsíce, neboť musela zajistit náhradní cestovní doklad žalobce a víza pro eskortující policisty. Nelze přehlédnout, že žalobce svým jednáním způsobil nutnost opatření náhradního cestovního dokladu, neboť cestoval bez cestovního dokladu, a vystavení víz pro eskortující policisty, jestliže odmítl dobrovolný návrat. Z napadeného rozhodnutí vyplývá, že se jednalo se o nejbližší volné termíny tak, aby mohly být splněny výše uvedené nezbytné předpoklady realizace vyhoštění. Námitka tedy není důvodná.

26. Žalovaná v napadeném rozhodnutí při prodloužení doby zajištění nad 180 dnů v souladu s požadavky vytyčenými rozsudkem Nejvyššího správního soudu ze dne 19. 10. 2011, č. j. 1 As 93/2011-79, vylíčila důvody, které zabránily realizaci vyhoštění ve lhůtě 180 dnů, konkrétní úkony potřebné k realizaci vyhoštění i s uvedením odhadu jejich časové náročnosti a odůvodnila dobu, o kterou prodloužila zajištění, včetně uvedení konkrétního data, kdy bylo možné očekávat realizaci správního vyhoštění (nejbližší možný termín letu). Ředitelství služby cizinecké policie ihned po obdržení odpovědi příslušného velvyslanectví dne 7. 3. 2022 řádně činilo kroky k zajištění letu a potřebných dokladů u alžírských orgánů (náhradního cestovního dokladu a víz pro eskortující policisty). O tom svědčí sdělení Ředitelství služby cizinecké policie ze dne 10. 3. 2022, a potvrzuje to i následně vydaný náhradní cestovní doklad, který žalovaná obdržela dne 20. 4. 2022, a pokus o provedení letecké eskorty dne 24. 4. 2022 z Prahy do Alžíru přes Paříž linkou AF1583, AF4144, který byl dle úředního záznamu ze dne 24. 4. 2022 zmařen jednáním žalobce (kapitán letadla uložil hlídce opustit s žalobcem palubu z důvodu křiku a hlasitého „kňučení“ žalobce).
27. Důvodná není ani námitka, že v důsledku toho, že žádost o ztotožnění žalobce byla odeslána až čtyři týdny po zajištění žalobce, došlo k prodloužení doby zajištění nad nezbytnou dobu. Žalovaná bezprostředně po zajištění žalobce činila úkony směřující k realizaci správního vyhoštění. Den po vydání rozhodnutí o zajištění zaslala Ředitelství služby cizinecké policie žádost o zjištění totožnosti žalobce. Ředitelství služby cizinecké policie požádalo dne 15. 11. 2021 o ověření totožnosti a vydání náhradního cestovního dokladu pro žalobce Velvyslanectví Alžírsko. Samozřejmě si lze představit, že proces mezi zajištěním žalobce a odesláním žádosti o ztotožnění mohl proběhnout rychleji. Správní soudy nicméně dospěly k závěru, že doba jednoho měsíce mezi zajištěním a odesláním žádosti o ztotožnění cizince Ředitelstvím služby cizinecké policie není porušením povinnosti policie vyvíjet řádné úsilí za účelem získání nezbytných dokladů pro výkon správního vyhoštění ve smyslu § 125 odst. 2 písm. c) zákona o pobytu cizinců (viz např. rozsudek Krajského soudu v Hradci Králové ze dne 22. 11. 2018, č. j. 30 A 128/2018-36; kasační stížnost žalobce proti tomuto rozsudku zamítl Nejvyšší správní soud rozsudkem ze dne 11. 7. 2019, č. j. 2 Azs 399/2018-35). Soud nemá důvod se v posuzované věci od těchto závěrů odchýlit a považuje za racionální, že Ředitelství služby cizinecké policie nezaslalo žádost o ztotožnění dříve, než uplynula lhůta pro podání žádosti o mezinárodní ochranu (§ 3b odst. 1 zákona č. 325/1999 Sb., o azylu, ve znění pozdějších předpisů) a rozhodnutí o správním vyhoštění žalobce nabylo právní moci. Ředitelství služby cizinecké policie zaslalo žádost o ztotožnění necelé dva týdny poté, kdy nabylo právní moci rozhodnutí o správním vyhoštění. I s ohledem na další úkony nelze dospět k závěru, že správní orgány

byly pasivní a nevyvíjely řádné úsilí k získání nezbytných dokladů pro správní vyhoštění. Je třeba též zdůraznit, že zdejší soud přezkoumal zákonnost prodloužení doby zajištění o 90 dnů, tj. do 18. 4. 2022, v rozsudku ze dne 3. 2. 2022, č. j. 47 A 7/2022-17, v němž shledal toto prodloužení při zohlednění úkonů směřujících k vyhoštění přiměřeným. Kasační stížnost nebyla podána a soud neshledává důvod se od vyslovených závěrů odchýlit. Žalovaná v napadeném rozhodnutí náležitě odůvodnila, proč bylo vzhledem k nejbližšímu volnému termínu letu s přihlédnutím k nutnosti zajistit u alžírských orgánů náhradní cestovní doklad a víza eskortujících policistů nezbytné prodloužit dobu zajištění o 7 dnů, přestože Ředitelství služby cizinecké policie bezprostředně po doručení odpovědi Velvyslanectví Alžírsko dne 7. 3. 2022 řádně činilo úkony k uskutečnění správního vyhoštění (viz výše).

28. Pokud se týká námitky, že není zřejmé, zda žalovaná něco podnikla v mezidobí od odeslání žádosti o ztotožnění do získání odpovědi dne 7. 3. 2022, soud uvádí, že žalovaná byla průběžně Ředitelstvím služby cizinecké policie informována o stavu žádosti o ověření totožnosti a vydání náhradního cestovního dokladu (viz sdělení Ředitelství služby cizinecké policie založená na č. l. 86 a 118 správního spisu). Ředitelství služby cizinecké policie dne 10. 1. 2022 žalované poskytlo informaci o tom, že od Velvyslanectví Alžírsko dosud neobdrželo odpověď na žádost o ztotožnění žalobce, a proto nebylo možné očekávat, že v původní době zajištění do 18. 1. 2022 bude vystaven náhradní cestovní doklad. Žalovaná tedy ode dne 10. 1. 2022 disponovala informací, že bude třeba prodloužit dobu zajištění. Z přípisu Ředitelství služby cizinecké policie rovněž plynulo, že s Velvyslanectvím Alžírsko je dobrá spolupráce a v několika případech byla totožnost ověřena a vydány cestovní doklady. Žalovaná proto dne 14. 1. 2022 přistoupila k vydání rozhodnutí o prodloužení zajištění. Pokud Ředitelství služby cizinecké policie vyrozumělo žalovanou o tom, že Velvyslanectví Alžírsko dosud neodpovědělo na žádost o ztotožnění a nelze očekávat brzké vystavení náhradního cestovního dokladu, a žalovaná z těchto důvodů přistoupila k prodloužení doby zajištění, nelze dospět k závěru, že policie nevynaložila řádné úsilí vedoucí k realizaci správního vyhoštění. Jak uvedl zdejší soud v rozsudku č. j. 47 A 7/2022-17, žalovaná již v odůvodnění prvního rozhodnutí o zajištění vypočetla úkony, které je třeba zajistit za účelem vyhoštění žalobce, a konkrétně zdůraznila, že je nezbytné prokázat jeho totožnost a opatřit mu náhradní cestovní doklad, a nelze přesně určit, jak dlouho bude trvat ověřování totožnosti. Zároveň Ředitelství služby cizinecké policie uvedlo, že v případech ověřování totožnosti a vydávání náhradních cestovních dokladů je s Velvyslanectvím Alžírsko dobrá spolupráce a v minulosti byla v několika případech totožnost ověřena, vydány náhradní cestovní doklady a úspěšně realizováno správní vyhoštění. Je patrné, že Ředitelství služby cizinecké policie má zkušenost s komunikací s Velvyslanectvím Alžírsko a je mu známo, že účel komunikace, tj. zjištění totožnosti cizince a vydání náhradního cestovního dokladu, bývá naplněn, byť je komunikace zdlouhavá (viz rozsudek zdejšího soudu č. j. 47 A 7/2022-17). Žalovaná ve vyjádření k žalobě vedené zdejším soudem pod sp. zn. 47 A 7/2022, které je rovněž součástí správního spisu, uvedla, že ověřování totožnosti u Velvyslanectví Alžírsko dle vytvořené praxe trvá zhruba devět měsíců. Za této situace nemá soud důvod se domnívat, že by urgency Velvyslanectví Alžírsko po dvou až třech měsících od odeslání žádosti o ztotožnění vedla k podstatnému urychlení odpovědi, kterou Velvyslanectví Alžírsko zaslalo dne 7. 3. 2022. V nyní posuzovaném případě s ohledem na obvyklou dobu trvání ověření totožnosti v řádu měsíců a datum zaslání odpovědi dne 7. 3. 2022 nebylo napadené rozhodnutí nezákonné z důvodu, že žalovaná či Ředitelství služby cizinecké policie

neurgovaly příslušné velvyslanectví, ale vyčkaly na jeho odpověď (viz rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 13. 2. 2019, č. j. 6 Azs 353/2018-20) a poté přistoupily k zajištění letu s ohledem na obvyklou časovou náročnost vydání náhradního cestovního dokladu (které předpokládá stanovení termínu letu) a vystavení víz v délce zhruba jednoho měsíce. Lze poznamenat, že při určité praxi zahraničních orgánů by jejich příliš brzké či opakované urgencye mohly být naopak kontraproduktivní a vést ke zhoršení vzájemných vztahů a v nejzazším případě i ke zmaření účelu správních vyhoštění v budoucnu. Ředitelství služby cizinecké policie ihned po ověření totožnosti zajišťovalo termín letu tak, aby bylo možné opatřit náhradní cestovní doklad pro žalobce. Nelze tedy hovořit o tom, že by policie byla v řízení pasivní. Rychlost vyřizování požadavku na ověření totožnosti a vydání náhradního cestovního dokladu nemohla žalovaná ani Ředitelství služby cizinecké policie ovlivnit. Je třeba připomenout, že k trvání zajištění v podstatné míře přispělo chování žalobce, neboť přicestoval bez cestovního dokladu, což vedlo k odeslání žádosti o ověření totožnosti na Velvyslanectví Alžírsko a nutnosti vydání náhradního cestovního dokladu. Soud na tomto místě opět zdůrazňuje, že přezkum napadeného rozhodnutí se týká v pořadí druhého prodloužení doby zajištění, a to o sedm dnů, k němuž žalovaná přistoupila po ověření totožnosti z důvodu, že nebylo možné ve stanovené době zajištění realizovat deportační let, neboť po ověření totožnosti při zohlednění doby nutné pro vydání náhradního cestovního dokladu a víz nebyl k dispozici dřívejší let (termín letu 17. 4. 2022 musela cestovní kancelář zrušit, neboť byl obsazen jinou deportovanou osobou). Nebýt nutné změny termínu letu, mohlo k realizaci správního vyhoštění žalobce dojít v průběhu první prodloužené doby zajištění, tj. do 180 dnů od omezení svobody žalobce, jejíž zákonnost byla potvrzena rozsudkem Krajského soudu v Praze ze dne 3. 2. 2022, č. j. 47 A 7/2022-17. Prodloužení zajištění o dalších sedm dnů, a to i z hlediska dosavadního chování žalobce, nelze považovat za nepřiměřené, neboť to byl žalobce, kdo zapříčinil, že jej bylo nutné ztotožnit u orgánů země původu a opatřit náhradní cestovní doklad.

29. Soud má s ohledem na výše uvedené za to, že policie vyvíjela řádné úsilí za účelem získání nezbytných dokladů pro výkon správního vyhoštění, a žalovaná tedy prodloužila dobu zajištění o sedm dnů v souladu s § 125 odst. 2 písm. c) zákona. Námitka není důvodná.
30. Závěrem soud dodává, že výčet právních předpisů uvedený v úvodu žaloby, který není nijak navázán ke konkrétním skutkovým okolnostem ani právním argumentům uvedeným v bodě 3 tohoto rozsudku, nesplňuje požadavky standardně kladné judikaturou na žalobní bod (viz např. rozsudky rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 24. 8. 2010, č. j. 4 As 3/2008-78, č. 2162/2011 Sb. NSS, nebo ze dne 20. 12. 2005, č. j. 2 Azs 92/2005-58, č. 835/2006 Sb. NSS). Soud se jimi proto nezbyval.

Závěr a rozhodnutí o náhradě nákladů řízení

31. Jelikož soud neshledal žádný žalobní bod důvodným a z obsahu spisu nezjistil žádnou vadu řízení, k níž by byl povinen přihlédnout i bez námítky, žalobu zamítl podle § 78 odst. 7 s. ř. s.
32. O náhradě nákladů řízení rozhodl soud podle § 60 odst. 1 s. ř. s. Žalobce nebyl v řízení úspěšný, proto nemá právo na náhradu nákladů řízení. Procesně úspěšné žalované nevznikly v řízení žádné náklady překračující běžné náklady úřední činnosti.

Poučení :

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Praha 12. května 2022

Mgr. Lenka Oulíková, v. r.
soudkyně